

Има ли Рашка своје Маоче?

Пише: Никола Ивановић
недеља, 06 новембар 2011 01:05

Распојасани вехабишта шенлучио је у центру Сарајева - пуцао на америчку амбасаду неометано готово пуни сат, прецизније 55 минута, и испуцао преко 100 метака из калашњикова. Не зна се одакле је дојездио. По тврдњама његових разведених родитеља, од доброг младића, након боравка у Горњој Маочи, “вехабијској републици” постао је шејтан.

Чим се неко непочинство деси на Балкану код дијела политичара намах прораде Павловљеви условни рефлекси испољени у изливу мржње према једном народу. Прва вијест била је терориста је из Србије. Вијести које су слиједиле нијесу пиле воду. Рецимо да је Бошњак вехабишта, да је хапшен Горњој Маочи (тузлански кантон), селу гдје се живи по шеријатском закону.

Прије десетак година два америчка угледника упозорили су на пропусте својих политичара. Сједињене Државе су, на несрећу, покушале да доминирају политиком тог региона (Балкана), о коме амерички политичари, као и новинари, мало знају, дестабилизујући и наносећи штету без великих изгледа на постизање трајног политичког рјешења (Тед Гејлен Карпентер), а тероризам постоји свугдје гдје су демократске институције запостављене (Денис Кусинић). Ове критичке опаске могли бисмо свести под логички трактат: Кад мало знамо, лоше памтимо, онда морамо да гријешимо, а грешке бранимо брдима лажи. (Бил Клинтон је уочи 24. марта 1999. изјавио: *Постоји основана сумња да су српске снаге убиле око 100.000 Албанаца!*)
) Без објаве рата засута је Трећа Југославије крстарећим ракетама и авио-бомбама.

На прву вијест о нападу (28. октобар) адресиран је кривац. Академик и дипломата Мухамед Филиповић дао је процјену – да треба испитати везу *нападача, који је из Србије, и српске обавјештајне службе*

. Терориста је рођен у Новом Пазару, па је држављанин Србије – што је тачно. Али је тачно да су српски држављани и генерал Сефер Халиловић, члан ратног предсједништва Алије Изетбеговића (рођен у Пријепољу), и Ејуп Ганић, такође члан ратног предсједништва Алије Изетбеговића, српски држављанин, рођен у Новом Пазару. И Рахим Адеми, Туђманов генерал, био је држављанин Србије, из Вучитрна. Прво је добио чин генерала, па тек онда хрватско држављанство. И Агим Чеку, из Пећи, српски је држављанин. Био је командант артиљеријске бригаде у масакру српских цивила у Медачком џепу.

Својевремено је предсједник Џорџ Буш дефинисао смјернице дјеловања према земљама које дају уточиште терористима или подстичу тероризам. Зато су већ у уторак, 1. новембра, оперативци ФБИ били у Србији, а потом ће у Нови Пазар. Не би погријешили да су отишли и у Маочу, тим прије што су бројни локални босански медији објавили индикативну информацију – да је “Мевлид Јашаревић, познат још из времена хапшења исламских милитаната у Горњој Маочи, вехабијској заједници у којој се живи по шеријатском закону”. И родитељи нападача потврдили су ту информацију. Муамера Хасановић (дјевојачко презиме), мајка Мевлида Јашаревића, која годинама живи у Бечу, изјавила је “Дневном авазу” да ништа погрешно и претјерано није радио њен син док није отишао у Маочу. А отац Изет Јашаревић, који живи у Чешкој, у изјави поменутом дневнику устврдио је да се веза између оца и сина прекинула када је Мевлид отишао да живи у Горњу Маочу, у којој је прошле године обављена највећа постдејтонска полицијска акција у Босни. О томе свједочи сарајевско “Ослобођење” од 2. фебруара 2010. године. Тада је око 600 припадника здружених безбједносних снага блокирало Горњу Маочу, која се налази на подручју кантона Тузле. У овој полицијској акцији извршен је претрес и пронађено оружје. У извјештају, између осталог, стоји: “*Маоча је затворена вехабијска заједница у којој се живи по шеријатском закону и у којој постоји школа на јорданском језику, која дјелује ван легалних домаћих образовних установа. У селу је новцем из Саудијске Арабије и Јордана изграђена џамија која није под контролом Исламске заједнице у БиХ... На подручју Горњег Рахића код Брчког полиција је такође јутрос претресла једну кућу припадника вехабијске заједнице и изузела рачунаре, мобилне апарате, као и рачунарску опрему.*”

Изгледа да и Рашка има своју Маочу. Новом Пазару радикални исламисти – *вехабисти* – у октобру 2006. године поразбијали су музичке инструменте познатој групи “Балканика,” која његује изворни балкански мелос. По изгледу препознатљиви (с кратким панталонама и брадицама), обрачунали су се са *каурима*.

Правосудни органи само су их саслушали – и изгледало је да је случај препуштен заборава, да би случај након четири године судски органи привели крају и казнили насилнике. Након случаја “Балканика” пронађен је и арсенал оружја.

Полиција је открила камп и пећину у којој су се обучавали припадници терористичке групе “вехабија”. Ухапшено је четворо осумњичених.

Камп и пећина су откривени у месту Жабар на планини Нинаји, на око 30 километара од Новог Пазара

Пронађена је велика количина пластичног експлозива са сатним механизмом, пушчаних метака различитог калибра, заштитних маски и прибора за чишћење оружја, различите врсте војничких униформи, одеће и опреме и бомбе

(Б-92, 17. март 2007). Лидер Санџачке демократске партије Расим Љајић оценио је да је „*ово последица опште економске и сваке друге кризе и пропадања Санџака у последње три године*”

Има ли Рашка своје Маоче?

Пише: Никола Ивановић

недеља, 06 новембар 2011 01:05

(Политика, 18. март 2007). Пошто се о вехабијама мало знало, услиједила су и нека објашњења научних радника.

“Вехабије нису никаква терористичка организација, већ верска деноминација, односно секта типично пуританског типа”

(Мирко Ђорђевић, "социолог религије", ТВ емисија Полиграф, Б 92, 19. март 2007). Ако није терористичка организација, како тврди експерт за вјерска питања, намеће се питање: Што ће вехабијама арсенал оружја? Или – какав је то пуританизам када дјевојка добије шамар насред новопазарске улице од припадника ове секте, само због тога што носи мајицу кратких рукава?

Рас, односно Санџак, многоструко је повезан са Сарајевским кантоном. Тако је 30. јуна 2003. одржана трибина и у Новом Пазару под називом: *Санџак и Босна, садашњост и перспективе*.

Стигла су два угледника из Сарајева. Академик и дипломата проф. др Мухамед-Туњо Филиповић:

“Санџак је простор који одише мирисом турског вакта и повијести.”

Други званичник, др Салих Фочо, проректор Сарајевског универзитета:

“Више је Босне у Санџаку, него у самој Босни. Пропуштена је прилика у Дејтону да се постави питање Бошњака у Санџаку и то је неправда која се мора исправити. Сарајевски универзитет треба помоћи Универзитету у Новом Пазару.”

На Објединитељском сабору у Новом Пазару 27. марта 2007. године закључено је да овај град буде ново вјерско и административно сједиште Исламске заједнице у Србији, а њен духовни центар је Сарајево. Предсједник новооснованог мешихата у Новом Пазару, муфтија Муамер Зукорлић, на Објединитељском сабору позвао је представнике Бајракли џамије у Београду да им се прикључе. Мустафа Церић је изјавио да ће као поглавар Исламске заједнице Босне и Херцеговине убудуће именовати санџачког, београдског и војвођанског муфтију, док ће прешевског именовати Исламска заједница Косова.

Услиједила је и пријетња ефендије Церића: *„Адреса Исламске заједнице у Србији је Нови Пазар. Ко се не ухвати за ово уже, ризикује да умре као немуслиман!”*

Реис-ул-улема Исламске заједнице у Босни и Херцеговини Мустафа Церић 18. и 19. маја 2009. посјетио је Нови Пазар, Сјеницу и Тутин. У Тутину је изјавио да су муслимани у Босни и Санџаку

„једно и ништа их не може раздвојити... Нисам био склон да вјерујем причама да се у Србији крше вјерска и људска права муслимана, али данас сам се у Тутину увјерио у то... Потпредседник САД Цозеф Бајден не долази случајно. Он долази да види како ми овдје живимо и ми ћемо му казати како се живи у Тутину и Санџаку”

(Политика, 19. мај 2009). Ова посјета реис-ул-леме поклапа се са посјетом потпредсједника САД – који је посјетио БиХ, Србију и Косово. Ако је господин Церић запријетио Бајденом, онда би се могло закључити да је Србија марионетска држава.

Има ли Рашка своје Маоче?

Пише: Никола Ивановић

недеља, 06 новембар 2011 01:05

Колико знам нико није реаговао на ове иступе. Ово није било мијешање у унутрашња питања суверене државе Србије. Волио бих да гријешим, али мене држава подсјећа на запарложену ледину по којој оре ко стигне. У том свјетлу могуће је сагледати и јучерашњи захтјев Сулејмана Угљанина: “Униформисани полицајци, заједно са начелником Полицијске управе Драганом Терзићем, треба да напусте Нови Пазар пре Курбан бајрама (који се слави сутра)”. И наставио: Ако не добијем одговор шта је предузето против ових бандита, позваћу међународну заједницу да пошаље међународне снаге да нас бране од полиције. Члан Владе тражи интервенцију стране војске. Министар је љут због тога што му је полиција привела сина, седамнаестогодишњака, који је био, према тврдњи полиције, у двоструком прекршају.